

U N E I D I N G.

Sterft Moses aan Gods mond; begraaft de HEER hem zelv':

Voert Hy Elia op in 't hemelsche gewelf:

Zet Hy hier door een merk op deze twee Gezanten.

Eliza ruft wel in een graf en Abrams schoot;

Maar word verzegelt door een wonder na zyn dood.

Wie zag ooit schooner trits van Wonder-Predikanten?

KORTE INHOUD
 VAN
ELIZA'S HISTORIE
 IN RY M.

1. *Eliza gezalft klieft de Jordane.*

ELiza van den ploeg gerukt, op Gods bevel,
 Verordend ten Profeet, tot heil van Israël,
 Vervangt Elia, als een helder Licht in 't duister.
 Hy, met Gods Geest gezalft, klieft 't water der Jordaan!
 De Leer-school eert en neemt hem als haar Meester aan.
 De zalving van Gods Geest spreid agtbaarheid en luister.

2. *Eliza geneest een quade bron te Jericho.*

Eliza werpt het zout uit eene nieuwe schaal
 In een bedorven bron: maar God geneest die quaal.
 Wat weet 't verdorven hert al bitters op te geeven!
 Maar Jesus werpt het zout des Woords in die fontein,
 En maakt het herte door zyn Geest gezond en rein.
 Dat water word een bron, die springt in 't eeuwig leven.

3. *Eliza*

3. *Eliza vloekt spottende jongens.*

Bespot Eliza vry, gy Bethels kinder-rot:

„Ga op, gy Kaal-kop, ga.,, De wraak van Isr'els God
Zal, op de vloektaal van Gods Man, u gansch verflinden
Door twee beirinnen, op-gestooven uit het woud.

Verblyd u dan en beef, als gy Gods wraak aanschouwd.
Wie Gods Gezalfde aanraakt, dien zal Gods wraake vinden.

4. *Eliza tot profeteeren opgewekt.*

Drie Vorsten komen tot Eliza in hun nood,
Tot hem, die water op Elias handen goot.
Om hem, als 's HEEREN mond, eerbiedig raad te vragen.
Hy wyft den Joram af; maar eert Vorst Jofafat;
En eischt een Speelman, die met konst de snaaren vat.
Op 't heilig snaarenspeel komt 's HEEREN Hand opdagen.

5. *Eliza belooft water en zege.*

Daar 't dorstig heir versmagt in Edoms woesteny;
Betuigt Eliza door den Geest der profecy:
„Hooft graften uit; al ziet gy wind nog wolk nog regen;
Een watervloed zal zig verspreiden door het zand,
En schynt dit klein: Hy geeft ook Moab in uw hand.,,
God laaft zyn dorstig volk, en schenkt hen heil en zegen.

6. *Eliza*

6. *Eliza vermeedert de oli.*

Klaag vry, bedrukte weeuw, Eliza uwen nood;
 Daar gy uw schuld-heer vreeft. Hy red u van die dood.
 Haal vaten aan. Hy zal uw' oliën vermeeren.
 Zo word uw schuld voldaan, en gy hebt overschot.
 Schenkt Jesus u zyn Geest, dien Trooster; geef dan God
 Dat Godes is, en leer op 's HEEREN goed te teeren.

7. *Eliza belooft de Sunamitische een zoon.*

't Is goed voor u, Man Gods, dat Sunems grote vrouw
 In 't reizen u onthaal', en u een kamer bouw':
 Uw lichaam word verquikt, uw wonderkracht verheven:
 Want op uw voorgebed ontfangt zy eenen zoon.
 Wie een Profet ontfangt ontfangt Profeten loon.
 Want wie Gods Woord ontfangt, dien word de Zoon gegeven.

8. *Eliza verneemt de dood van den jongen.*

De jonge gaat in 't velt, en klaagt; „myn hoeft, myn hoeft!“,
 Hy blaast den adem uit, schoon hem zyn moeder stoof
 En troetelt op haar kniën, vol zorg en tederheden.
 Zy smoort voor haren man; maar opent den Profet,
 Met ongestuimigheid, haar bitter herten-leet.
 Leert dit, gy bloemen, dat gy haast word afgesneeden.

9. *Eliza maakt den jongen levendig.*

Eliza's knegt vooruit gezonden legt zyn staf
 Op 's jongens aangezicht: die blyft zo koud als 't graf;
 Ter tyd Eliza komt, om over hem te zweeven.
 Het kind word warm en nieft, ontwaakt uit zynen nagt:
 De Wet is kragteloos: maar als Gods Zoon met kragt
 Het koud gebeent' aanblaast; dan ryft 'er warmte en leven.

10. *Eliza neemt de dood uit den pot.*

Een domme leerling had het kookfel gansch verbrod.
 Dies roept het volk: „Man Gods, de dood is in den pot!“,
 Hy werpt wat meel in 't moes: des is geen quaad te vreezen;
 Want God maakt door zyn kragt de koloquinten zoet.
 Genade in 't hert gefkort verzagt het bitterft roet,
 En zal eens 't aarden vat van al zyn quaad geneezen.

11. *Eliza vermeerdert het brood.*

Het volk van God, gedrukt door zwaren hongersnood,
 Word door een man verquikt met airen en met brood.
 Eliza fchaft dit op: al staat zyn knegt verlegen;
 Al klaagt hy: „zal ik dit opdiffen hondert man?“,
 Zyn-Meeftter weet, dat God dit voedsfel rekken kan.
 Zo leeft de mensch niet flegs by 't brood; maar by Gods zegen.

12. *Eliza reinigt den melaatsen Naäman.*

Melaatse Naäman, wat ryft uw euveldoed?
 't Is beter, dat gy 't woord van uwe knechten doet,
 En op Eliza's raad u dompelt in de plaffen
 Van Israëls rivier: zo word uw lichchaam rein.
 Bevindge u gansch melaats, myn ziel, de Heil-fontein
 Van Jesus Bloed en Geest kan u alleen afwasschen.

13. *Eliza hoort Naämans belydenis en verzoek.*

Schoon hy den waren God en zyn Profeet vereert,
 Word egter zyn geschenk van 's HEEREN knegt gewcert.
 Des smeekt hy om een deel van Kana'ns heilige aarde
 Ten outer; op dat hy, gekeert in 't vaderland,
 Jehova God alleen opdraag' zyn offerhand'.
 Het offer des geloofs, schoon zwak, heeft zyne waarde.

14. *Eliza wenscht Naäman vrede.*

In eene zaake wenscht Naäman, dat men hem
 Verschoone: dan wanneer zyn Ampt en Meesters stem
 Hem roept, om met zyn Vorst zig neer te buigen binnen
 Het afgods huis: „verschoon my hier in„ is zyn beê.
 Eliza antwoord hem: „ga heenen, ga in vreedë.“
 De Vrede Gods bewaart alleen het hert en zinnen.

15. *Eliza straft Gebazi met melaatsheid.*

Gehazi denkt gy dus t'ontvlieden 's Meesters oog?
 Al waar het dat uw list den Syriër bedroog
 Met leugentaal; om op zyn kosten te braveeren:
 Hy grypt u in het hert, gy lasteraar, en slaat
 Met vuile schurftheid u voor altoos en uw zaad.
 Zo zal des HEEREN wraak den gierigaart verteeren.

16. *Eliza doet het yzer zwemmen.*

Wat klaagt gy, leerling, op het breeken van uw byl,
 Die gy ter leen bezit, in 't hakken van een styl,
 Om 's HEEREN leerschool uit te zetten in haar zaalen?
 Uw Meester werpt een hout op 't water der Jordaan,
 En doet, in 's HEEREN kragt, het yzer opwaart gaan.
 God weet de byl zyns Woords uit d'afgrond op te haalen.

17. *Eliza breekt den raad der Syriërs.*

Gods Tolk beschaamt den raad van 't Syris kabinet;
 En waarschouwt Joram, die met haast zyn post bezet.
 Durft Benhadad vergramt een heir naar Dothan zenden:
 Gods Man is veilig door een heir uit 't heiligdom.
 Bewaar uw hert in al zyn posten van rontom:
 Die met u zyn zyn meer, dan alle vyands benden.

18. *Eliza verblind en spyft de Syriërs.*

Het Syris heir zakt af en trekt op Dothan aan.
 Eliza smeekt: „God wil dat volk met blindheid slaan;“
 En leid zyn' vangers in des wreeden Jorams handen.
 Hy bid weerom voor hen, en spyft, en zend hen heen.
 Doed gy uw haters wel, met zegen en gebeên.
 Zo draagt gy Jefus beelt, en maakt hun raad tot fchanden.

19. *Eliza in 't benauwde Samaria bewaart.*

Ontaarde moeder, die, in bangen hongersnood,
 Uw zoon, uw vleefch en bloed, verteert in plaats van brood!
 Geveinsde Joram, die, op 't twistgeding der vrouwen,
 Uw Vaders hoofd opeifcht, en 's Hemels hulp verfmaad!
 Eliza, vrees geen quaad in 't midden van het quaad!
 De booze wanhoopt; daar de vroomme op God betrouwen.

20. *Eliza voorzegt Samaria's verloffing.*

't Benauwd Samaria word, op Eliza's woord,
 Van zynen band verloft. Een krygs gedruis, gehoord
 Van 't Syris heir, verdryft hun ruiters en foldaaten:
 Waar op hun roof de Stad vervult met overvloed.
 Een spottend Hooftman word getreden onder voet.
 God helpt zyn volk: maar trapt de ftoute als flyk der ftraaten.

21. *Eliza verzorgt de Sunamitische.*

De vrouw van Sunem, op-gewekt door 's Hemels Tolk,
 Verlaat met haren zoon haar vaderland en volk,
 En zwerft als vreemdeling den tyd van zeven jaaren.
 Aan 't eind des hongers keert zy weder in haar land;
 Zy eifcht en krygt weerom haar goed, uit 's Konings hand.
 God wil de weeuw en wees en vreemdeling bewaaren.

22. *Eliza zalft Hazaël tot Koning.*

Eliza weend op 't zien van Hazaël, wiens hand
 Het land van Israël zal steeken in den brand.
 „Wat is uw knegt, zegt hy, een hond, een aas der aazen? „
 „O ja! zegt 's Hemels Tolk, haast praat gy met de kroon. „
 Ligt word gy ook een hond, gesteegeen op een troon.
 De zonde slaapt; maar leeft, als zy word aangeblaazen.

23. *Eliza zalft Jehu tot Koning.*

Gods Tolk zalft Jehu tot een Vorst van Israël;
 Om Achabs huis te slaan, en 't bloed van Jezabel
 Gestort, ten spiegel voor Gods vyanden, te wreeken.
 Zyt gy een Christen held, ten Koning ingewyd:
 Gebruik die oli tot den geestelyken stryd.
 Zo zal God door uw hand des Satans ryk verbreeken.

24. *Eliza*

24. *Eliza voorspelt Joas de zege.*

Beween Eliza vry, dien Vader, Isr'els held,
 O Joas, die u vryd voor 't vyandlyk geweld,
 En u de zegepraal belooft van 's HEEREN wege:
 Mits gy aanhoudend met uw pylen de aarde slaat?
 Wat is u, dat gy drie-maal slaande stille staat?
 De slofheid in den stryd bederft de volle zege.

25. *Eliza in zyn graf verbeerlykt.*

Eliza rust in 't graf; zyn geest in Abrams schoot:
 In 't leven wonderbaar, niet minder na de dood.
 Terwyl een doode, in 't graf geworpen, zyn gebeente
 Aanraakt, herleeft en ryft. Zo staaft God 't Oud Verbond;
 En toont dat Jesus dood en grafsteet zy de grond
 Van al het leven, vrede en heil van zyn Gemeente.

26. *Hiskias hert verbeven en verootmoedigt.*

Wat ryft uw hert om hoog, o Jehiskia, daar
 Gods hand u veiligt voor een doodelyk gevaar?
 Dat wekt Gods toornvuur op. Maar nu gy als een made
 En worm u voor den HEER vernederd, en uw schuld,
 Met Judaas volk, belyd; neemt zyne wraak geduld.
 God straft den trots: maar schenkt den needrigen genade.

B E S L U I T.

O Neerlands Israël! myn dierbaar Vaderland!
 Verheven uit den drek, door 's HEEREN regterhand,
 Verloft uit 's vyands magt, bekroont met heil en zegen,
 Gevoed met hemels Man, gespyft met 't aardse brood,
 Met oli, wyn en melk, gevloeit in uwen schoot;
 Gestelt ten spiegel, door een reex van wonderwegen.

Wat tuimelgeest heeft u bevangen, om door trots
 En snoode ondankbaarheid te tergen uwe Rots,
 Die u gemaakt heeft, en uw Heiland te versmaaden?
 Is dit het loon voor zyn gefchonken overvloed?
 Bestryd gy uwen Vorst als met zyn eigen goed?
 Betaalt gy uwen Heer met stinkende euveldaaden?

Vreest gy niet, Nederland, dat Gods getergde wraak
 Eerlang op 't onvoorzienst' een einde met u maak'?
 Daar mogelyk 't Besluit op 't punt staat om te baaren.
 Of merktge niet, hoe in en buiten ons Gewest
 Gods toorn reeds rookt en brand in honger, zwaard en pest?
 Denkt gy, dat Hy u meer, dan Israël, zal spaaren?

Ach! dat de Geest, zo lang getergt, versmaad, veragt,
 Weerkeere tot een krom en een ontaard geslagt,
 En elk bewerk' met kragt; om als verloren' zoonen
 Met een verbroken hert en diep-verflagen ziel
 Te naad'ren tot den troon! Wie weet, of 't Hem geviel
 Zyn toorn te schorffen, en zyn Kerke te verschoonen!